

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200366
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200366.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľky: F. I., bytom L. XXX, XXX XX O. Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. mája 2016, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd 79/2016-58 zo dňa 26. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd 79/2016-58 zo dňa 26. januára 2017 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č. k. 12Sd 79/2016-58 zo dňa 26. januára 2017 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. mája 2016, podľa § 250q ods. 2 Os.p.. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal vo veci preukázané, že rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2016 bola na podklade § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 15. januára 2015 s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín zo dňa 15. decembra 2015 nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu

nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 35%. Ďalším rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. mája 2016 bola na podklade § 70 ods. 1 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 15. januára 2015 s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín zo dňa 15. decembra 2015 nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 35%.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že zdravotný stav navrhovateľky bol po podaní návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne znovu posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín dňa 14. apríla 2016, ktorý po dôkladnom zhodnotení odvolania navrhovateľky nezistil posudkovo závažné skutočnosti, preto nevyhovel jej opravnému prostriedku v plnom rozsahu. Zotrvál na svojom pôvodnom stanovisku a predložil posudkový spis na ďalšie konanie. Následne zdravotný stav navrhovateľky bol posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Trenčíne na II. stupňové konanie, ktorý v posudku z 3. mája 2016 konštatoval, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 35% (z rozmedzia 25-35%). K tomuto záveru posudkový lekár dospel po lekárskom vyšetrení navrhovateľky a zhodnotení všetkých lekárskeho nálezov založených v zdravotnej dokumentácii, v posudku sa zaoberal pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľky, jej subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihom navrhovateľky je - Stredne ťažká porucha funkcie jedného kolena s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitola XV., oddiel G., položka 47 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení na 35% (z rozmedzia 25-35%). Posudkový lekár konštatoval, že navrhovateľka 56 ročná vyučená kuchárka, vychovala dve deti a v tomto odbore aj pracovala. Dňa 15 decembra 2015 dosiahla mieru poklesu 35+0 % pre stredne ťažké funkčné obmedzenie pravého kolena so synovitídou a léziou mediálneho menisku, ktorá bola ošetrená artroskopiou pri hospitalizácii na ortopedii do 12. marca 2015. Na RTG je vpravo ťažká gonartroza - III. - IV. stupeň, v 07/2015 bolo navrhnuté operačné riešenie implantáciou totálnej endoprotézy, pre ktorú sa doteraz nerozhodla. Na ľavom kolene je nález bez patológie s normálnou funkciou. Ide teda o jednostranný postih. Posúdenie v položke XV, G, 50. písm. b/. - preto nie je možné, do úvahy tiež prichádza položka XV, G, 48. písm. b/ - rozmedzím 20-30%. Uznanie invalidity v žiadnom prípade nie je odôvodnené. Ostatné ochorenia nie sú posudkovo závažné, pri subjektívnom prežívaní pretrváva neurasténia a možná kompenzácia abuzom alkoholu. Navýšenie miery poklesu o iné ochorenia nie je odôvodnené. V závere posudku uviedol, že skutkový stav bol objektívne zistený, neboli zistené žiadne diskrepancie medzi závermi odborných vyšetrení a jeho posúdením, subjektívne ťažkosti sú dokázanými diagnózami vysvetlené. Navrhovateľka nežiada doplniť svoj diagnostický zoznam a nečaká aktuálne na žiadne nové posudkovo závažné vyšetrenia, bude len dispenzarizovaná. Jej odvolanie neobsahuje vôbec nič, celkove nie je dôvod na zmenu doterajších posudkov.

Na základe dožiadania krajského súdu zo dňa 24. novembra 2016 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Trenčíne dňa 7. decembra 2016 opätovne posúdil zdravotný stav navrhovateľky s poukazom na novo doložené lekárske nálezy. Posudkový lekár konštatoval, že zdravotný stav navrhovateľky sa v zásade nezmenil. V rozhodujúcej diagnóze naďalej trvá stredne ťažké obmedzenie pohyblivosti pravého kolena s návrhom operačného riešenia - implantácie TEP - konkrétny dátum hospitalizácie alebo určený. Rovnako v ostatných ochoreniach nedošlo k zhoršeniu, kardiológ podľa ECHO KG dokumentuje normálnu funkciu ľavej komory srdca. Ostatné ochorenia aj vo vzájomnej súvislosti neumožňujú navýšenie miery poklesu, pretože postrádajú posudkovú významnosť. Celkove nie je dôvod na zmenu doterajších posudkov.

Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 70 ods. 1 v spojení s § 71 ods. 1, 2, 5, 6, 7, 8 zákona o sociálnom poistení, ktorú citoval, konštatoval, že v súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľky pracovať zaoberali príslušní posudkoví lekári. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení lekárska posudková činnosť pri výkone sociálneho postenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár ústredia. Posudkoví lekári po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou posúdili, či má navrhovateľka dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a aký má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Títo jednoznačne dospeli k záveru, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 35%.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odporkyňa zistila riadne skutočný stav a vec správne právne posúdila a napadnuté rozhodnutia vydala v súlade so zákonom, preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 OSP. Konštatoval, že pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 15. decembra 2015, 14. apríla 2016, z posudku sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Trenčíne zo dňa 3. mája 2016 a novo vypracovaného medicínskeho posudku posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, vysunuté pracovisko v Trenčíne zo dňa 7. decembra 2016, pretože títo posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľka nie je invalidná podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách 35%.

Podľa názoru krajského súdu navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku predloženými listinnými dôkazmi (najmä odbornými lekáorskými nálezmi) nepreukázala, že jej zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou alebo zmenu dátumu vzniku invalidity. Súčasne krajský súd navrhovateľku poučil o tom, že má kedykoľvek možnosť požiadať sociálnu poisťovňu o preskúmanie jej zdravotného stavu, pokiaľ by sa jej zdravotný stav výrazne zhoršil, ktoré by bolo preukázané relevantnými odbornými lekáorskými správami.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 O.s.p. za použitia § 250k ods. 1 O.s.p.. Uviedol, že v danom prípade bola navrhovateľka v konaní neúspešná, preto nemá právo na náhradu trov konania proti odporkyňi a odporkyňa v konaní podľa piatej časti nemá nárok na priznanie náhrady trov konania.

Záverom krajský súd uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, postupoval v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

2.

Odvolyvanie navrhovateľky

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Žiadala, aby odvolací súd prehodnotil rozhodnutie krajského súdu a po zohľadnení odvolacích dôvodov bol jej priznaný invalidný dôchodok.

V dôvodoch odvolania navrhovateľka sa nestotožnila so skutkovým a právnym záverom krajského súdu. Tvrdila, že jej zdravotné dokumenty boli priložené k súdnemu spisu a vypovedajú o tom, že jej zdravotný stav nie je dobrý, pričom najväčším jej zdravotným problémom je choroba podporného a pohybového

aparátu, t. j. pravé koleno a v neposlednom rade má veľké problémy s chrbticou a so srdcom. Výslovila názor, že jej zdravotný stav zodpovedá minimálne čiastočnému invalidnému dôchodku.

Navrhovateľka v priebehu odvolacieho konania predložila potvrdenia z následných lekárskejších vyšetrení.

3.

Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu navrhovateľky

K odvolaniu podaného navrhovateľkou sa žalovaný správny orgán nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

4.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len Ssp.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 (1). Konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach odvolania podaného navrhovateľkou (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 17. mája 2016, ktorými odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 15.12.2015 z dôvodu, že nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, ako aj konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľky a z taktó vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí odporkyne.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci boli rozhodnutia odporkyne o nepriznaní invalidného dôchodku.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcejších z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a

vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti, na zdôraznenie skutkovej a právnej správnosti záverov krajského súdu odvolací súd uvádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Predpokladom priznania invalidného dôchodku je splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a to, že žiadateľ o invalidný dôchodok pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku vychádza z výsledkov lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorou sa posudzuje dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia - posudkový lekár (§ 153 ods. 3 zákona o sociálnom poistení).

Z administratívneho spisu tvoriaceho súčasť spisu krajského súdu vyplýva, že zdravotný stav

navrhovateľky z hľadiska priznania uplatneného nároku na invalidný dôchodok posudzoval posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, ktorý posudzoval pracovnú, sociálnu, rodinnú, osobnú anamnézu posudzovanej navrhovateľky, jej ochorenia, liečbu a subjektívne ťažkosti, ako podklad pre posúdenie jej zdravotného stavu na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa posudku posudkového lekára zo dňa 15.12.2015 navrhovateľka nemá pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a súčasne posudkový lekár stanovil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky vo výške 35%. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky označil choroby podporného a pohybového aparátu zaradené do kapitoly XV, odd. G - postihnutie končatín, pod položkou 47 - uvoľnenie väzového aparátu kolena, písm. b/ - vyžadujúceho spevnenie podporným aparátom. Na základe opravného prostriedku navrhovateľky bol jej zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín dňa 14.04.2016 a následne posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredie, vysunuté pracovisko Trenčín dňa 03.05.2016 a 07.12.2016 z hľadiska kritérií stanovených pre invaliditu podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Posudkoví lekári zhodne konštatovali, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 cit. zákona, pretože pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, keď miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 35% a súčasne zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky označili choroby podporného a pohybového aparátu zaradené podľa kapitoly XV, odd. G, položka 47 písm. b/.

Vychádzajúc zo skutkových zistení odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa mal v konaní preukázané, že navrhovateľka ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne nesplnila zákonné podmienky pre priznanie invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona, pretože pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemala pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, keď po vyšetrení jej zdravotného stavu odborným lekárom a posudkovým lekárom bola určená miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 35%, za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo stanovené - postihnutie podporného a pohybového aparátu zaradené pod kapitolu XV, odd. G, položka 47, písm. b/ v rozmedzí - 25 až 35%.

Odvolací súd vzhľadom ku skutkovým zisteniam vyplývajúcich z administratívneho spisu konštatuje, že posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne boli vypracované po náležitom zohľadnení lekárskeho správneho o lekárskom vyšetrení predložených navrhovateľkou, po zvážení všetkých okolností navrhovateľkou namietaných, a že závery posudkov posudkových lekárov vychádzajú zo súčasného jej zdravotného stavu a z poznatkov súčasnej medicíny. Zhodne ako krajský súd aj odvolací súd posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne považoval za objektívne, komplexné, presvedčivé, keď tieto posudky nie sú v rozpore s odbornými nálezmi špecialistov a sú vo vzájomnej zhode, keďže posudok posudkového lekára sociálneho poistenia odporkyne, vysunuté pracovisko v Trenčíne, vypracovaný na základe odvolania navrhovateľky, potvrdil správnosť záverov konštatovaných v posudku posudkového lekára SP pobočka Trenčín zo dňa 15.12.2015.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku navrhovateľky, ktorou namietala posúdenie jej zdravotného stavu posudkovými lekármi, keďže posudkový lekár vypracúva lekárske posudky na základe zákonného zmocnenia postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 153 zákona o sociálnom poistení. Pokiaľ navrhovateľka v priebehu odvolacieho konania predložila ďalšie lekárske správy o vyšetrení jej zdravotného stavu, odvolací súd nemohol na tieto prihliadať, pretože v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy súd posudzuje zákonnosť rozhodnutia na základe skutkového stavu zisteného ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu - odporkyne, v súlade s právnou úpravou ustanovenou v právnej norme § 250i ods. 1 O.s.p..

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Navrhovateľka v konaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia

odporkyne nepredložila žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporkyne vyvrátili.

Odvolací súd záverom dáva navrhovateľke do pozornosti, že uvedenými rozhodnutiami súdu a odporkyne nie je dotknuté jej právo podať si novú žiadosť o priznanie invalidity, a to na základe nových lekárskejších správ o vyšetrení jej zdravotného stavu (i tých, ktoré predložila v odvolacom súdnom konaní).

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods.1, 2 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože navrhovateľka nemala úspech vo veci a odporkyne zákonodarca náhradu trov konania v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.